

Братче нѣмашъ ли, сестрички —
 Я кажи да знаемъ! —
 Но ти плачешъ съсъ въздишки —
 Вижъ ни, съ тебъ страдаемъ!...

СИРАЧЕ

Влахъ ги грабна тѣхъ съ измама —
 Азъ останахъ вече самъ!
 Гдѣ сж, що сж тате, мама,
 Живи ли сж? — азъ не знамъ!

ДѢЦА

Тебе сълзи те задавятъ,
 На душа ти мжка:
 Самъ така да те оставятъ —
 Тежка е разлжка! . . .

СИРАЧЕ

Ахъ, дѣчица, вий! щастливи,
 Веѣки има братъ, сестра;
 Тате, мама — всички живи,
 Не катъ меня самъ въ свѣта!

ДѢЦА

Аспарухчо, тукъ при нази,
 Ти си наше братче; —
 Твойтѣ мили Богъ да пази! —
 Тукъ не си сираче.

Ст. Братовановъ.

*) Благородния Америк. мисонеръ *Каунтъ*, като посѣтилъ Добруджа и поискалъ отъ Ромжнския комендантъ на единъ градъ да прѣнощува въ една ромжнска кжща, този послѣдния трѣпетно му отговорилъ: „— *За жалостъ, но тукъ нѣма татива, защото жителитѣ само българи!*“